

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Breve

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 310. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030268840048/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

1. Først, hvorledes her disputeredes med mig aff Canickerne, ad ieg ikke kunde bekomme noget aff det interregno, som mellem s. M. Isaach och mig kunde förfalden være (om huilcket E. Mag. vell drages thil minde, hvorledes naadigste holdes skulde). Thi forleden 1617 Aar, i huilcket s. M. Isaach døde S. Hans dags thide, kalde de annum meriti, och skifte det iblant Encken och hendes medarffuinger, och dette Aar 1618 annum Gratie, som skuld skiftes oss begge imellem, och vaare mig der paa en dom præsenterendes. Huorfor ieg ydmygeligen mig raadføre vilde met E. Mag., huad heller ieg skulde tage dommen beschreffuen och der met vnderdanigste thill hoffue appellere, eller met min største skadde lade dennem haffue deres villie. Men gunstige her Cantzeler, midler thidt velb. Claus Daa opkommen er, haffuer samme sag vundet saadan ende, at ieg lod alting fare och bliffue som Encken vilde, saa hun tog helt i fior och halfft met mig i aar, saa ieg fick ikke videre, end huis ieg haffuer thient for i sommer.

Der nu dette vaar giort, Magnifice patrone, och fougden aff Norland vid forleden S. Michaelis thid vaar hiemkommen met pensionen aff Løddingens giæld (met huilcket hans Majtt mig forleden Sommer ad Gratiam met visse conditioner naadigste forlænte, for huilcket ieg och ydmygeligen E. Mag., som min høyeste befærdrer der thill, betacker, vill mig och tacknemmelig erklere, om Gud noget lidet frister liffuct) och ieg ikke andet tencke kunde, end dend io skulde effter mit forlænings breff, vden ald disputatz komme mig thill: da begynder encken først for Aluor at holde sig ikke thill halffparten (som thilforn in officialibus) men dette ganske 1618 Aars løn at opbære, och bad mig tøffue thill 1619, huo da leffuer. Huilcket effterdi det vaar obenbare imod hans Maj^{tt} forlænings breff (som mig enfoldeligen siuncs) ieg ikke kunde lade passere, men mig for velb. Claus Daa beklaget; hans Velb. suaret, hand vilde lade nogle aff Canickerne dømme; ieg opponeret, de vaare mig ikke beuogen, och tørte lade

affecterne dømme; huorpaa hand sig vel resolvered, gjorde de wret, vaar der dommer offuer dem igien. Men at min prognosticon holt viss, vduiser deres metfylgende dom, huilcken ieg her icke repetere vill, men ydmygeligen min herre Cantzeleren ombede, att hans Mag. vilde verdis thill dend igien-nemslaa, saa forhaabes ieg, det skall giffue sig selff, huorledes met mig fattig fremmede mand omgangen er. Derfor strenge herre, haffuer ieg nu været fororsaget it eget budt ned thill E. Magnificentz at bekoste, och mig offuer dennem, saa vit som ret er, beklage, bedendes ydmygeligen, at E. Mag. för Gudtz skyld recker mig fremmede paa denne sted sin gunstige hand oc promotion, ad dend Naade, mig aff kong^e Maj^{te} naadigste giffuen er, icke skall för deres (som mig siunes) affectat dom skyldt vnderligge, och de siden ret för Aluor (som de smuct begynde) skulle triumpherendes lee i handen offuer mig. Thi dette acte de ekun för skempt, de attentere daglig mere, sette och indtrengre sig selff i geistlig dom, wkallede, hoes probsten och mig, imod ordinantzen fol. 78, som nylig skede. Item de haffue vnderstaat sig vor Capittels bog at mutilere, skære hæle domme der aff, radere tallene paa bredden, sette andre i steden igien, huilcket ieg qvocunqve tempore et loco dennem offuerbeuise kand. Dette Magnifice patrone siunes vell alt för meget effier affecten talet aff mig, men er dog saa i sandhed, och ieg maa formelde det, att E. Mag. kand vide, huor her thilgaar, och der aff beueges mig för Gudtz skyld i thide at secundere, ellers ligger min Embedtz myndighed met Gudtz ære slet vdi skarnet. Men ieg vill denne sag och process ganske i Gudtz och E. Mag. hender resignere, och ydmygeligen være forsiect met E. Mag. høyvise raad, huad heller sagen skall i metfylgende eller andre maade för Majesteten indføres, eller slet bestaa; thi ieg fattig mand kommer ingen vey der met, vden E. Mag. vill för Gudtz skylt recke mig handen, som ieg ydmygeligen nu ombeder, och visseligen forhaaber.